

за да ги избѣгвате. Защо не трѣбва да ги имате? Съ вашето съмнѣние и съ вашето лицемѣрие вие огблъсквате всички ония творчески сили на природата, които ще ви помогнатъ. Вие сами себе си опропаствате. Нищо повече!

Може да излѣземъ на разходка нѣкой пътъ както вчера напрімѣръ. Въ това врѣме, нѣкому започватъ да истиватъ краката. Ние знаемъ причината. Студътъ, е качество на електричеството. То е което истудява. Обаче, това не е студъ, който умѣртвява, а студъ, който изцѣлява. Напрімѣръ, когато човѣкъ има огънь, висока температура, какво трѣбва да се прави? — Да се намали топлината, защото има топлина, която не е свойствена на организма. Азъ виждамъ, има една топлина, която е много приятна. Нѣкоя ржка е гореща, като я пипнешъ, причинява нѣщо неприятно; пъкъ има ржка, като я пипнешъ толкова приятна е, усѣщашъ, че излиза животъ отъ нея. Това става и въ природата. По нѣкой пътъ, като отиваме всрѣдъ природата, най-първо минаваме прѣзъ процеса на истудяването. Който не разбира, ще каже: почватъ да ми истиватъ ржцѣтъ. У васъ ще се зароди едно желание на лицемѣрие. Недоволенъ сте, казвате: „какъвъ е днешниятъ день!“ — По добъръ день отъ днешния нѣма! Ама снѣгъ вали! Кажи: а,